

Editie #216

Deze Editie

In memoriam Guy Van Den Broek

Viering moederdag K.B.G. Horendonk

Eucharistieviering pastoor Notelteirs 90 jaar

Wandeling Essense verzorgingstehuizen

Chiro Klavertje Vier, kamp Booischot

Chiro Joho, kamp Kaulille

WTC De Knauwers, promo ride en reis naar de Vogezen

Ronde van Essen 2023 op Horendonk

Inclusief

Weerpraatje

Aankondigingen

Overlijdens

Varia

Contactgegevens

Hoofdredacteur

Marc Claessens—0473 30 22 94

Oprichters:

Willy Gommeren & Wout Suykerbuyk

Redactie

www.hetuiltje.be

info@hetuiltje.be

Voor geïnteresseerden

Hebt u een leuk/interessant nieuwtje dat zich op Horendonk plaats vond? Of wilt u zich vrijwillig stellen voor zelf af en toe eens een interview af te nemen of iets te schrijven? Twijfel dan zeker niet en contacteer ons.

Het is mogelijk om uw advertentie te laten opnemen in onze nieuwsbrief. Voor meer info kun je een mail sturen naar info@hetuiltje.be

Sprookjes reizen door de tijd

De neus van Pinokkio

TOEN.

Dat lieve houderige jongentje,
zoontje van Gepetto
met z'n onschuldige kleine leugentjes.
Leugentje om bestwil...
Telkens na een leugen
z'n neusje ietsje langer.
Een onprettig gevoel voor Pinokkio.

NU.

De wereld zit vol met Pinokkio's.
Al die neuzen die "groeien"
Stel je eens voor
"al die Pinokkio neuzen" zichtbaar.
Dat zou nogal eens een zicht geven.

Misschien zou er dan
een gevoel van schaamte zijn.
Een gevoel van "hoe kan het beter".

Let erop,
hou je neus maar kort!

Timmermans Rose-Marie.
Essen sept. 2023

In memoriam Guy Van den Broek

Na het overlijden van Guy hebben we met onze redactie beslist om een artikel te wijden aan Guy. We hebben verschillende personen aangesproken die graag hun medewerking verleenden door een artikel en eventueel foto's op te sturen. We zijn deze mensen ontzettend dankbaar hiervoor.

Ik weet het nog goed, die avond in november 2019 dat Guy en Wout Suykerbuyk bij mij aan de deur kwamen. Omdat Wout (de toenmalige hoofdredacteur) wegens zijn studie te weinig tijd kreeg om deze functie nog uit te voeren, waren ze op zoek naar een nieuwe hoofdredacteur. Guy heeft me toen overtuigd om deze functie op te nemen. Hij was een grote bezieler van het 'Nieuwsplatform Den Uil' -nu 'Het Uiltje'- en wou graag dat dit kanaal bleef bestaan, zodat men op de hoogte kon blijven van het reilen en

zeilen op zijn dorp 'Den Uil'.

Guy schreef voor elke editie een column, eerst wekelijks, nadien om de veertien dagen en naar het einde toe maandelijks. Ik bewonderde hem om zijn vlotte schrijfwijze, zoals Rudi Smout het in zijn tekst schrijft: "Guy had vele talenten en bezigheden, maar hij liet toch vooral zijn pen spreken". We zullen hem missen als mens en als schrijver van onze column en de vele interviews die hij door de jaren heen heeft gedaan voor ons platform.

Zelf ken ik Guy al van vroeger toen ik nog landbouwer was en we elkaar ontmoetten tijdens verschillende vergaderingen. Na die vergaderingen werd er dikwijls nog tussen pot en pint gediscussieerd over de toenmalige problematiek in de landbouwsector. Guy was de landbouw zeer geneegen en heeft als journalist verschillende artikels geschreven over de landbouw. Ooit zijn we zelfs met de bedrijfsgilde op excursie geweest naar 'De Financieel economische Tijd' en werden we daar door hem rondgeleid.

Hij had een zeer nuchtere en kritische kijk op het hele landbouwgebeuren en benaderde dit altijd vanuit economisch oogpunt. Zoals het in sommige media wel eens anders kon zijn, was hij altijd mild voor de landbouwers zelf, maar stelde hij (toen al) het hele systeem in vraag.

Sinds ik verhuisd ben naar Horendonk kwamen we elkaar al eens tegen bij een activiteit in de parochie. Dan hervielen we dikwijls terug in de oude gewoonte: tussen pot en pint discussiëren over de landbouw. Deze gesprekken zal ik missen.

Inhoud:

- 1: De collegejaren van Guy Van den Broek door Cis Gommeren
- 2: Guy bij 'De Tijd' door Ronny Ansoms
- 3: Guy Van den Broek, 17 jaar lang gedreven hoofdredacteur van De Spycker door Rudi Smout
- 4: Dankwoordje voor Guy door José Schrauwen
- 5: Oprichting van volleybalclub "Kraaienberg" door Guy Van den Broek door Tim Pockelé

1: de collegejaren van Guy Van den Broek

Begin jaren 60 gaat Guy naar het college in Essen (de 'Rommeshoef'). Het was misschien niet zijn eigen keuze, maar er was geen alternatief als je in je eigen gemeente ASO wilde volgen. Daarom moest je wel naar de school van de paters redemptoristen gaan en die boden alleen Grieks-Latijnse (klassieke humaniora) aan.

De jaren 60 zijn heel modern na een periode van wederopbouw in de jaren 50. De jaren 60 zullen inderdaad revolutionair genoemd worden... naar het einde toe althans, want het begin van het decennium sluit naadloos aan bij de brave jaren 50. Het college wilde zijn leerlingen liefst als internen ontvangen, als kostschoolleerlingen die telkens een maand lang moesten blijven onder de strenge vleugels van het kloostergebouw. Kerk en klooster, ja... want het *College van het Heilig Hart* was aanvankelijk als 'juvenaat' bedoeld: een school met een degelijke vooropleiding tot... redemptorist (of pater van een andere orde). Je merkte dat duidelijk aan de strakke dagindeling: bidden, studeren, bidden, les volgen, bidden, studeren, bidden... en zo min mogelijk afgeleid worden. Een kostschool in die tijd was een soort veredelde gevangenis of dat werd althans zo door de leerlingen ervaren, zoals uit volgend gedicht van Charles Ducal blijkt:

Klassiek

Tucht stemt de taal. Het kind zwijgt,
ineengekromd in de longen, bang
als een vraag. De mond spreekt Latijn,
machinaal. Knookhanden strelen het haar,

plaatsen het hoofd op de lessenaar
als een voorbeeld, een glazen bol.
Kleinere hoofden scanderen het na.
Opgerold in het oor zingt een rapport

van volmaaktheid. Het kind zwijgt,
gestold in de borst, een antwoord
op alle blikken. Later schrijft het,
klassiek gevormd, mijn gedichten,

en raakt niet ontspoord¹.

Dit is een zeer raak beeld van een jongen van 12 die in de klas zit te wroeten op Latijn of in de grote studiezaal van het college Latijnse woorden, verbuigingen en vervoegingen vastmetselt in zijn hoofd. Het is een stereotiep beeld... maar het geldt voor geen centimeter voor de leerling uit het eerste jaar die Van den Broek Guido heet... Die wil immers zijn eigen weg gaan, vanaf het begin.

¹ Uit: *Naar de aarde* (1998)

De eerste maanden zal hij zeker nog gezwegen hebben, zoals het kind dat doet in verzen 1 en 9 van bovenstaand gedicht. Niet zwijgen omdat het moet, wel 'afwachtend' zwijgen: eerst goed rondkijken hoe het er in die strenge school allemaal aan toe gaat. En dan reageren. Hij zal niet revolteren tegen het bijna goddelijk gezag van de paters, nee, maar hij zal zijn leerkrachten telkens opnieuw ter verantwoording roepen door hen vragen te stellen. Wie een vraag stelt en vooral... wie vragen blijft stellen, is kritisch. Dat woord komt van het Griekse 'krinein' en het betekent letterlijk: 'scheiden'. Door vragen te stellen ga je het kaf van het koren scheiden en zo kom je tot 'onderscheid'. Op deze manier onderscheidt de jongen van 12 of 13 zich vrij vlug van zijn meeste klasgenoten.

Guy zal vragen blijven stellen. Paters zijn ook maar mensen en als 'pater' 'vader' betekent, dan zijn het 'vallende vaders', zeker voor een vroegrijpe puber die naast de kleine Aa woont. Idem voor regels en reglementen: die zijn er in eerste instantie voor kuddemensen (vindt Guy). En waarom zou je bijvoorbeeld moeten bidden met gevouwen handen? Op de vraag waarom hij bij het begin van de les met zijn handen in de zakken blijft staan en niet met de anderen meebidt, antwoordt Guy: 'ik bid in stilte, pater...' Het kind is de vader van de man. Dit is Guy Van den Broek zoals we hem als volwassene dikwijls zullen herkennen.

Zo zeilt hij doorheen zijn collegejaren: nooit verlegen om een antwoord, nuchter, eigengereid, met een monkelend lachje. En hij groeit op in een schoolklimaat dat met mondjesmaat wat vrijer wordt. In retorica wordt hij de motor van het leerlingentijdschrift *Groeninghe*, dat onder impuls van een vooruitstrevende lekenleraar Nederlands zijn oude huid afwerpt en in een hip blad probeert te veranderen. Latijn en Grieks blijven eerder 'toevallig' voor hem. Hij heeft veel meer interesse voor geschiedenis, actualiteit en wiskunde. En precies dat laatste vak wordt stiefmoederlijk behandeld in de klassieke humaniora. Indien hij bijvoorbeeld een keuzevak had mogen aanduiden in dat laatste jaar, zou hij zeker gekozen hebben voor 'economie'. Dat klonk bijna als een vloek in een college waar alles met 'ora et humaniora' (gebed en het hogere menselijke) besprenkeld werd.

In 1968 zwaait Guy af, terwijl Parijs in brand gestoken wordt in mei. Er komen andere tijden, zoals Bob Dylan enkele jaren voorheen al gezongen had...

Scrispsit *Cis Gommeren* 24 juli 2023

2: Guy bij "De Tijd"

Guy, een man met vele hoedanigheden: journalist, volksmens, vrijwilliger, Vlaming, vader en grootvader, Bourgondiër,... Dat heb ik allemaal gehoord op de afscheidsviering van Guy. En zo ken-de ik hem ook.

Guy en ik hebben elkaar professioneel ontmoet. Hij als journalist van de tijd. Ik als CEO van Indaver. In het begin onwennig en, zeker voor mij, niet goed wetend wat nu te doen.

Hij was nieuwgierig of en hoe die eerste samenwerking tussen overheid en privé, in dit geval om het probleem van gevaarlijk afval op te lossen, wel zou werken. Ik denk dat hij sceptisch was en dacht: 'dat lukt nooit'.

Ook voor ons bij Indaver was dat nieuw. Maar we vonden snel een manier om het wel te doen werken. En dat intrigeerde Guy. We zagen mekaar minstens één keer per jaar. Eerst om de jaarcijfers te bespreken maar telkens ook als er 'eens iets te doen was bij ons' zoals de opening van een nieuwe fabriek bv. En telkens kwam die open geest weer bij ons binnen met de vraag 'en wat hebben we vandaag voor nieuws te bespreken'. Al snel had ik door dat we de cijfers best op een papiertje aan hem meegaven. Anders durfde er wel eens een fout in te sluipen. Want de rest van het verhaal interesseerde hem veel meer. De cijfers meekrijgen wilde hij wel. Maar de pen, het verhaal, dat was van hem en van hem alleen. Dat moest je respecteren en dat deden we ook. Want het was altijd geschreven met veel nieuwsgierigheid maar ook met warmte.

Toen Indaver wat later internationaal ging, was hij oprecht geboeid. Een Vlaams bedrijf dat op eigen kracht zijn vleugels uitzwaait in Europa maakte hem als Vlaming fier. En evengoed kwamen we samen snel tot de conclusie dat wij hier in Vlaanderen op afvalvlak voor niks of niemand moeten onderdoen. Wij moesten niet gaan kijken naar Nederland, Duitsland of... Neen, zij konden beter naar hier komen om te leren. En dat schreef hij ook zo.

Bourgondiër was hij, en ik ook moet ik bekennen. Hij apprecieerde telkens dat we eens iets gingen eten. Maar... het mocht niet te lang duren want zijn artikel moest nog binnen. En eerlijk gezegd dat kwam ons ook goed uit. Wij moesten ook verder werken.

Aan die korte momenten aan tafel hou ik de beste herinneringen over. Dan bekeken we elk van onze hoek de zaken in een veel breder perspectief. En zo vonden we elkaar: nadenken over de aanpak van het milieu en de energie in de wereld. En steeds kwam het sociaal luik erbij te pas. Want de mensen, en niet zozeer het kapitaal, waren heel belangrijk en moesten er beter van worden. Zo was het soms prettig om enkele weken, soms maanden nadien, ineens een artikel in de Tijd te zien verschijnen met zijn persoonlijke visie op een onderwerp. En dan dacht ik: dat heb ik al ergens gehoord... En de volgende keer dat we mekaar zagen vroeg hij: "Hebt ge 't gezien? Hebt ge 't gelezen? Wat vond je?"

Een vast onderwerp was ook altijd: de kinderen. En vele jaren later: de kleinkinderen. De vaders, later grootvaders, konden dan samen eens mijmeren... Hij vertelde dat die betere wereld die hij wilde, in eerste instantie voor hen bedoeld waren. En we begrepen mekaar maar al te goed.

Guy Van den Broeck... zo'n mensen zouden ze meer moeten maken. Aan iedereen zal wel iets mankeren. Maar zijn nieuwsgierigheid, zijn respect voor de anderen, zijn oprechte pen, zijn open blik, zijn warmte, zijn wens om goed te doen, zijn.... zijn wat ik van hem onthoud.

Oprecht, de wereld zou beter af zijn als er meer zulke Guy's waren.

Ronny Ansoms

.....

3: Guy Van den Broek, 17 jaar lang de gedreven hoofdredacteur van De Spycker

Guy had vele talenten en bezigheden, maar hij liet toch vooral zijn pen spreken. Als KSA-leider startte hij het banblad 'Joes' op, wat de afkorting was van Jongknappen Essen. Wat later gaf hij als jonge gast 'Den Instuif' (het latere jeugdhuis 'Thor') een volwaardig informatieblad. Daarna zorgde Guy voor een bataljonkrantje tijdens zijn legerdienst in Burcht en schreef hij in 1973 de eerste Ronde-Echo's van het nieuwe loopgebeuren de Ronde van Essen mee vol. Ook de krant de 'Financieel Economische Tijd' (later 'De Tijd') voer jarenlang (1973-2012) wel met zijn artikels en opiniestukken.

Heemkunde

Toen het eeuwfeest van 't Heidebloempje (studentenbond-KSA-KSJ) in het zicht kwam engageerde Guy zich in de 'stichting 100 jaar Heidebloempje', samen met Tom Bevers, Wim Besters en ondergetekende. Het hoofddoel was om in 1997 een boek over de geschiedenis van "onze" jeugdbeweging uit te geven. Het was de eerste keer dat Guy iets bracht over het lokale verleden. Guy schreef met deze stichting verder mee aan de brochure '40 jaar jeugdheem deken Verbist (1963-2003)' en was in 2005 de auteur van het boek 'Moeder Heidebrand', over het rijke verleden van de oud- en hoogstudentenclub voor Essen en Kalmthout.

Ondertussen had pater Louis Vercammen, Guy's gewezen leerkracht van het college, hem kunnen overtuigen om ook voor het heemkundig jaarboek De Spycker te schrijven. Zijn eerste artikel verscheen in 2003 en tot in 2023 zouden van zijn hand meer dan 50 artikels volgen, het 'Voorwoord' inbegrepen. Zo behoort hij tot het kleine kransje auteurs met 50 artikels of meer. Guy was niet de man van het tijdrovende en saaie opzoekwerk in archieven, maar vooral de man van het betere interview. Eens journalist, altijd journalist. Bijgevolg schreef hij voornamelijk over het leven in Essen in de 20ste eeuw en voor Guy was daarbij het verhaal achter de mens veel belangrijker dan bijvoorbeeld een correcte geboortedatum of de juiste schrijfwijze van een familienaam.

Hoofdredacteur

In 2006 gaf Vercammen aan dat hij als hoofdredacteur wilde stoppen en Guy polste verschillende keren of ik die taak niet zou willen opnemen. Na flink wat moeite kon ik hem ervan overtuigen dat hijzelf voor deze functie de juiste man was en vanaf het jaarboek 2007 nam Guy de touwtjes in handen. Hij kon hiervoor wel op de expertise van Mag Janssens rekenen, die voor de Heemkundige Kring werkte. Zij zorgde zowat voor alles: de ledenadministratie, het opsnorren van bronnenmateriaal uit het archief, het verzamelen van de artikels met bijhorende foto's, het overtypen van de handgeschreven artikels, de opvolging van de proefdrukken, de uitnodiging en verslaggeving van de redactievergaderingen, een goede pot koffie en zoveel meer.

Guy zou 17 jaar hoofdredacteur zijn (2007-2023). Hij wilde De Spycker wat hedendaagser maken, met een meer open blik op de mogelijke onderwerpen en geschreven door een grotere en meer diverse groep auteurs. Hij voorzag ruimte voor sport, natuur, kunstenaars, bijzondere Essense gebouwen, maar ook voor belangrijke of opmerkelijke actuele gebeurtenissen zoals de 106-jarige dorpsgenoot Jan Goossenaerts en de corona-epidemie. Af en toe bracht Guy zelfs een verhaal dat balanceerde tussen feit en fictie zoals bij de mogelijke schat van Napoleon en Carlier. Maar had voorganger Tireliren dat ook al niet gedaan met zijn heksenverhalen? Hij riep nieuwe rubrieken in het leven zoals 'Mensen van bij Ons' (vanaf 2008) en 'Essenaren in de wereld' (vanaf 2011). Er kwam wel wat kritiek dat de oudere geschiedenis minder aan bod kwam, maar in dat gat sprongen al snel Patrick Hoppenbrouwers en Thomas Dekkers. Het schrijven bleef voornamelijk, buiten de spreekwoordelijke witte raaf, wel een mannenzaak.

Fig 1 : Persvoorstelling De Spycker

Qua vormgeving bleef de nieuwe Spycker er voorlopig nog uitzien zoals de oude Spycker, al werd er al eens geëxperimenteerd met een katern in kleurendruk.

Voor Guy moest De Spycker veel gelezen en verkocht worden en dus nog meer bekend worden. Daarom organiseerde hij jaarlijks een persvoorstelling en De Spycker werd voortaan met de nodige poeha voorgesteld op paasmaandag in de raadszaal. Er kwamen extra verkooppunten en Guy ging zelfs in zijn wijk Horendonk aan huis om lidgelden op te halen. De oplage piekte. Van zo'n 600 ging het in enkele jaren tijd naar ongeveer 800 exemplaren. Dat was financieel mooi meegenomen, want de Vlaamse overheid had door te bezuinigen de jaarlijkse 1.000 euro aan subsidies geschrapt.

Tandem

Medewerkster Mag Janssens ging eind 2016 op pensioen en er was zo goed als niets geregeld om dit grote gemis voor De Spycker en de Kring op te vangen. Om Guy uit de nood te helpen heb ik dan het praktische werk voor De Spycker van Mag grotendeels overgenomen, terwijl Patrick Hoppenbrouwers de ledenadministratie op zich nam en mettertijd voorzitter Frans Schrauwen de verdeling van het jaarboek en 't Spyckertje naar zich toetrok.

Guy was als hoofdredacteur een teamspeler, zette zichzelf niet dikwijls op het voorplan en was meestal mild in zijn commentaren. Hij vergaderde graag, niet zozeer om een goed voorbereide agenda af te werken of om naderhand de afgesproken taken strikt uit te voeren, maar vooral om het samenkomen zelf, het samenzijn, het groepsgevoel, en om ideeën, informatie en nieuwsjes uit te wisselen. Corona was dus niet zijn beste vriend.

Tussen Guy en mij was er veel onderling vertrouwen en in feite vormden we samen een 'kernredactie': we gaven beiden feedback op alle artikels, stippelden samen het beleid uit, spraken mogelijke gelegenhedauteurs aan en organiseerden de redactievergaderingen. Dat liep al die jaren gesmeerd, uiteraard met af en toe een verschil in mening of een zeldzame discussie, maar altijd met veel respect voor elkaar. Guy was voor mij veel meer dan de hoofdredacteur, hij was mijn mentor en bovenal een goede vriend. Voor mij was Guy in al zijn facetten een 'crème' van een man, een hele 'schone' of mooie mens.

Feedback geven was bij de Kring wel iets nieuws en ons uitgangspunt was hierbij om de artikels nog wat beter te maken. De ene auteur ging daar al iets beter mee om dan de andere.

Met Seb Mennes vonden we iemand die De Spycker in een ander jasje zou steken: een nieuwe cover, een ander lettertype, meer en meer gevarieerde foto's, een voorwoord als inleiding en een volledige kleurendruk. Guy loodste op die manier De Spycker eindelijk de 21ste eeuw in, maar veel verder hoefde het voor hem niet te gaan. Dus nog geen mogelijkheid om oude Spycckers digitaal te kunnen raadplegen, geen QR-code in De Spycker zodat lezers van nog meer foto's en zelfs van filmpjes zouden kunnen genieten, geen plannen om als Kring zeer aanwezig te zijn op de sociale media...

Het halfjaarlijkse tijdschrift 't Spyckertje was en is in handen van Jan Suykerbuyk, maar Guy vond het belangrijk om ook daar het niveau wat omhoog te krikken en daarom engageerden we ons beiden om hiervoor op regelmatige basis artikels aan te leveren.

Toekomst

En al ging de laatste jaren de oplage terug richting 600, het jaarboek De Spycker stond nog steeds als een huis. "Onze leden sterven langzaam uit" stelde Guy vast, maar er was geen enkel jaar dat De Spycker niet helemaal gevuld raakte. Integendeel, soms ging het noodgedwongen van 208 naar 216 bladzijden, regelmatig moest een artikel naar een latere jaargang verschoven of ingekort worden, en af en toe werd een tekst niet goed genoeg bevonden en geweigerd. Guy grapte dat dit teveel aan kopij "eerder een luxeprobleem" was. Hoewel de Heemkundige Kring – net trouwens als zovele verenigingen – het moeilijker kreeg om voldoende vrijwilligers te vinden, bleef De Spycker als uithangbord van die Kring vooral dankzij Guy uitstekend marcheren.

In het voorjaar van 2023 wilde Guy nog koste wat het kost de volgende Spycker op de rails zetten. En dat is hem gelukt. We gaan als eerbetoon aan Guy De Spycker 2024 afwerken op de manier zoals hij het voor ogen had. Daarenboven zal schoonbroer Frank Hontelé een uitgebreid artikel over het leven van Guy brengen in de reeks 'Mensen van bij ons'.

En hoe het dan verder moet met De Spycker is nog niet geweten. We blijven wat verweesd achter en bij de Heemkundige Kring is er de natuurlijke reflex om eerder naar het verleden dan naar de toekomst te kijken.

Rudi Smout

Fig.1: Guy tijdens de persconferentie van De Spycker 2009 in De Linden. (foto: Rudi Smout)

Fig.2: Groepsfoto van de auteurs van De Spycker 2008 met hoofdredacteur Guy Van den Broek, staande, tweede van links. (foto: Ann Pletinck)

Fig.3: Hoofdredacteur Guy Van Broek stelde De Spycker 2022 voor in de raadszaal. (foto: Rudi Smout)

Fig 2 : Auteurs De Spycker 2008

4: Dankwoordje voor Guy

Ik kende Guy al héél lang, en dit omdat hij bij Patrick kwam ivm de volleybal.

Bijna 9 jaar geleden vroegen Willy en Wout om mee te werken aan dit digitaal Uils krantje. Ikzelf, mits hulp van Patrick (Patrick schreef ook artikeltjes over de cyclocross) en Guy beslisten we om mee te werken. Zo kregen wij met onze andere schrijvers en interviewers een hecht groepje. We gaven elkaar positieve raad en ideetjes. Guy schreef onze wekelijkse en nadien maandelijkse column, wat hij met hart en ziel deed! Hij beschreef wat er op den Uil gebeurde, de weersomstandigheden van die tijd, de moeilijke coronatijd, enz.....

Hij schreef héél boeiende teksten en deed dit op een heel serene manier, zodat hij nooit iemand kwetste.

Als team hopen wij nog lang de geschiedenis van Horendonk vast te leggen, zodat later onze nazaten kunnen achterhalen hoe het hier in ons dorp eraan toe ging.

Onze laatste vergadering bij Marc Claessens ging over het samenstellen van een krantje ter ere van Guy.

Het was wennen dat hij er niet meer bij was en dat is een groot gemis. Deze avond was een verwerking van zijn heengaan en hebben we meerdere verhalen gedeeld. Er werden vele verhalen verteld over zijn reizen en uitspraken. Om eerlijk te zijn, hij heeft ons die avond hartelijk doen lachen!

Wij gaan hem nooit vergeten en zijn erg dankbaar voor alles wat hij voor het krantje deed!

José Schrauwen

5: Oprichten van volleybalclub "Kraaienberg" door Guy Van den Broek

'Anne, als ik jou zie, ben ik niet meer bij te sturen.' Ik was 15 jaar en hoorde die nieuwe hit. De dansvloer stond vol in de Arabieren. Dat was op een fuif van volleybalclub Kraaienberg. Mijn eerste fuif(?). Enkele jaren daarvoor had Guy Van den Broek tegen achterbuurman Guy Maas gezegd: "We zouden eens een volleybalploegske moeten oprichten".

Typisch Guy Van den Broek: initiatief nemen om mensen bij elkaar te brengen. In de wijk Kraaienberg - Deckerslaan woonden vele jongen gezinnen, op het speelpleintje was er vaak het geluid van spelende kinderen te horen en de jaarlijkse barbecue was steeds een groot succes. Een volleybalploeg was voor Guy een logisch vervolg.

Hoe richt je een club op? Het turnzaaltje van den Uil werd geboekt, er werden, sportieve Kraaienbergers, gezocht en enkele zelfstandigen sponsorden de truitjes. Ikzelf ging wekelijks met veel plezier trainen in 't turnzaaltje (zo kon ik geen huiswerk maken), maar voor de matches op donderdag was ik nog te jong.

'De geschiedenis van Volleybalclub Kraaienberg', dat bewaren we voor een later artikel in dit krantje.

Toch een korte beschrijving: Guy was niet alleen medeoprichter, maar natuurlijk ook volleyballer. Later is hij scheidsrechter geworden, voorzitter en nog later erevoorzitter. Maar steeds speler. Guy leidde de vergaderingen, maar vaak zoals de Uilse traditie dat voorschrijft: tussen pot en pint. Wat ook typisch Guy was, was het ronssen van nieuwe leden. Als een ploeg met meer dan 8 was, ging Guy al actief op zoek naar enkele nieuwe spelers om een volgend ploegje op te richten. Goesting was de enige vereiste om te komen volleyballen bij 'de Kraaienberg'. Andere ploegen (Smash and Go, 't Vervolg) met iets te weinig spelers werden hartelijk in de club opgenomen. Voor het aantal ploegen en dergelijke, verwijzen we naar het artikel in de toekomst. Hier alvast één ding: door Guy's zoekwerk naar nieuwe spelers en het groeiend aantal ploegen, gebeurde het wel eens dat we de andere ploegen binnen de club moesten depanneren omdat ze met te weinig spelers waren. Zo speelde Guy ooit ook enkele matches op een rij met Heren 1 mee, een ploeg die op dat moment voor de titel in de hoogste reeks speelde. Guy vertelde me ooit dat hij mogelijks de enige speler is die in de hoogste reeks geen enkele wedstrijd heeft verloren. Van positivisme gesproken.

kele nieuwe spelers om een volgend ploegje op te richten. Goesting was de enige vereiste om te komen volleyballen bij 'de Kraaienberg'. Andere ploegen (Smash and Go, 't Vervolg) met iets te weinig spelers werden hartelijk in de club opgenomen. Voor het aantal ploegen en dergelijke, verwijzen we naar het artikel in de toekomst. Hier alvast één ding: door Guy's zoekwerk naar nieuwe spelers en het groeiend aantal ploegen, gebeurde het wel eens dat we de andere ploegen binnen de club moesten depanneren omdat ze met te weinig spelers waren. Zo speelde Guy ooit ook enkele matches op een rij met Heren 1 mee, een ploeg die op dat moment voor de titel in de hoogste reeks speelde. Guy vertelde me ooit dat hij mogelijks de enige speler is die in de hoogste reeks geen enkele wedstrijd heeft verloren. Van positivisme gesproken.

In een vorig artikel schreef ik dat Guy regelmatig in zijn handen klapte, net voor dat hij een pass gaf. In onderstaand filmpje dat Frederik maakte over zijn afscheidsmatch, is dat jammer genoeg niet gefilmd. Ik veronderstel dat Guy even minder op zijn techniek lette, maar vooral aan het genieten was. Typisch. Kijk je mee?

<https://youtu.be/X98Zsp6CVAA>

Moederdag KBG Horendonk

K. B. G. Moederdagfeest

Dinsdag 8 augustus vierden wij met 38 personen Moederdag feest.

Eerst was er een Eucharistieviering verzorgd door de Pastoor, daarna voortzetting in de parochiezaal met een etentje. Deze keer werd gekozen voor een koud buffet, dat heel lekker was.

Om 14 uur begon de ontspanning met een muzikale bingo, tijdens de pauze verkoop van de lotjes voor de tombolaprijzen. Na afloop van de muzikale bingo wat een aangename ontspanning was nog de trekking van de tombolaprijzen en dan werd het tijd om huiswaarts te keren met nog een kort woordje over moeder.

Mijn Moeder :

Houd van mij zoals ik ben

Staat altijd voor mij klaar

Leerde mij te zijn wie ik nu ben

Steunt mij wanneer ik dat nodig heb

Houdt veel van mij

En ik van haar

Geeft mij

Liefde & kracht

Lieve moeder bedankt

Kennisgeving:

Beste gepensioneerden van Horendonk,

Op de Horendonk hebben wij een katholieke Bond voor gepensioneerden (KBG Horendonk)

Deze bond organiseert diverse gezellige activiteiten zoals: Speciale feestdagen met lunch en animatie, en vooraf een misviering (o.a. Moederdagfeest en Kerstfeest), fietsen, minigolf, bingo, kaarten en speciale volksspelen in St Michaël)

Omdat er helaas ouderen gepensioneerden afvallen zoeken wij nieuwe gepensioneerden die zich willen aansluiten als nieuw lid van de KBG Horendonk. Wij hopen op veel nieuwe leden te mogen verwelkomen.

Aanmelden kan via het mailadres via onze voorzitter cornelis.machielse@telenet.be
of via tel. 03 667 35 01

Viering Pastoor Louis Notelteirs

90 jaar

Zaterdag 22 juli vierden we de 90ste verjaardag van pastoor Notelteirs. Meneer pastoor was zelf voorganger in de mis, bijgestaan door Paul Andriessen en Jan Kools. Gregoriaanse liederen werden gezongen door het koor Gaudeamus vanaf het balkon, luidop gevolgd door heel wat bezoekers. Alle ontvangen felicitatiekaarten waren door het parochieteam op het themabord gehangen. Gladiolen sierden het altaar. Het deed velen deugd te zien dat het plaatje weer compleet is, wat getoond werd met een daverend applaus voor meneer pastoor aan het einde van de dienst. Zelfs meneer pastoor werd er een beetje verlegen van.

Ook het thema van de mis raakte vele aanwezigen in hart en ziel. Het verhaal, over ingezaaid graan op het land dat door een vijand besmet werd met zaden van onkruid en de manier waarop de landheer met de gevolgen daarvan wenste om te gaan, riep heldere beelden op. Wie het verhaal alleen letterlijk neemt voor de eigen tuin, heeft al stof tot bezinning. Stoppen we veel energie in het bevechten van onkruid tijdens de groei, of wachten we tot het moment daar is dat we in één beweging gewenste gewassen kunnen oogsten en tegelijkertijd ongewenste planten gemakkelijk kunnen vastnemen en verwijderen?

Meneer pastoor bracht ons naar diepere betekenis en sprak over manieren van omgaan met gebeurtenissen in het leven die bedreigend lijken voor de manier waarop jij jouw leven wenst. Dat in wezen elke manier mogelijk is, maar dat niet alle manieren even goed voor jezelf zijn. Hij sprak over *geduld* en *niet oordelen* als kernwaarden en onderbouwde het belang ervan. Een moment van "kiekenvel" voor mij persoonlijk omdat ik me toen opnieuw realiseerde hoe dicht geloofs-overtuiging en mindfulness bij elkaar staan.

Ook bij

mindfulness zijn *geduld* en *niet oordelen* ijkpunten om na te gaan hoe dicht je bij het moment en jezelf bent. Andere aanwezigen voelden eveneens een persoonlijke verbondenheid met de boodschap, ieder met een eigen verhaal en een eigen inzicht van hoe het zich manifesteert in het dagelijks leven. Een diepe zucht hier, een bevestigend knikje van het hoofd daar, misschien een traan, ingetogen tekenen van begrip.

Aan het einde van de mis, na de nodige mededelingen en welgemeend dankwoord voor het applaus, zond meneer pastoor ons heen, op subtiel maar pakkende wijze zoals we hem kennen met de opmerking dat "sommigen menen dat onkruid zelfs niet bestaat", waarmee we met nieuwe stof tot nadenken verder het weekend in konden gaan en we meneer pastoor ook buiten de dienst bij ons dragen.

Wandeling Essense verzorgingstehuizen

Op vrijdag 04 augustus 2023 hadden de beide Essense verzorgingstehuizen Sint-Michaël en De Bijster voor een tof initiatief gezorgd (of moeten we zeggen een top-initiatief) voor hun Horendonkse bewoners.

Alle Horendonkse bejaarden werden samen gebracht om een wandeling te maken in hun vertrouwde dorp, op Den Uil dus! Heel wat bejaarden hadden gevolg

gegeven aan die oproep en samen met begeleiders en vrijwilligers verzamelden ze om 14.00 uur aan de kerk. Er waren vijf minibussen nodig om hen allen naar de start te brengen : de Handicars van Essen, Kalmthout, Wuustwezel en elk ook een eigen minibusje. In totaal waren ze met zestigtal deelnemers. Regen was voorspeld, dus iedereen had een paraplu bij, maar... het was een bijzonder mooie namiddag met volop zon! De weergoden waren ons bijzonder goed gezind. Dat was echt een meevaller!

Bijna iedereen zat in een rolstoel die door een begeleider of een vrijwilliger werd geduwd.

De wandeling vertrok langs het Dreveneind om dan de wijk Den Uil in te gaan. Over het bruggetje van de vaart kwamen we via de Deckerslaan in de Kraaienberg terecht om dan via het Speenkruidpad (vroeger beter bekend als het paadje van een politieke partij ?) in de Postbaan uit te komen. Via Over d' Aa ging het dan terug richting de kerk, maar we stopten wel eerst aan café De Arabieren voor een welverdiend drankje en een gezellige babbel. Mr Pastoor Notelteirs van Horendonk, herstellende van zijn heupoperatie, kwam ook even langs om een praatje maken met al zijn vroegere parochianen.

Om 16.00 uur stonden de handicars weer paraat om alle bewoners veilig terug naar huis te brengen waar het avondmaal op hen stond te wachten.

Het was voor iedereen een plezierige, deugddoende en bijzonder geslaagde namiddag geweest. Om zeer zeker nog dikwijls aan terug te denken!

Chiro Klavertje Vier

Kamp Booischot

Na een fietstocht van 61 km tot in Booischot kwamen de tippers, tiptiens en aspiranten aan op de kampplaats. Zij werden openhartig ontvangen door de jongere speelclubs en kwikken die eerder op die dag al arriveerden met de trein. Omdat we de eerste dag al geluk hadden met het weer, hebben we met z'n allen buiten in het zonnetje smoskes gegeten om het kamp te openen. De volgende dag werd ons kampdansje aangeleerd door de aspiranten en werden we 's avonds verrast met een bezoekje van de oudleiding. Op 24 juli kwamen de konijntjes aan en waren we eindelijk compleet. Om dat te vieren was het

die dag ook onze heuse themadag in het kampthema "de koers is van ons".

Op woensdag 26 juli was het tijd voor de dagtocht. Met alle groepen trokken we naar het binnenzwembad, waar iedereen genoot van de glijbanen en wildwaterbanen.

Na enkele zalige dagen op het kamp was het voor de oudste groepen alweer tijd om op drie- en tweedaagse te vertrekken. De aspiranten trokken op 27 juli naar Mechelen, en de tiptiens trokken op 28 juli naar Herentals, waar ze zelfs het lokale Herentals feest zijn gaan meevieren.

Om dit fantastische kamp af te sluiten speelden we met z'n allen een groot spel en zaten we 's avonds gezellig rond het kampvuur.

Foto's : Ellen Voeten

Helaas was het de volgende dag al weer tijd om huiswaarts te keren, en afscheid te nemen van onze geweldige kokkies die elk jaar opnieuw voor heerlijke maaltijden zorgen.

Maar wij hebben met de leiding al heel veel zin in volgend jaar!

Chiro Joho

Kamp Kaulille

Van 21 juli tot 31 juli trok Chiro JoHo, de jongenschiro van Horendonk, op kamp naar het Limburgse Kaulille. De oudste groepen vertrokken met de fiets en verbleven hier 10 dagen, de jongste groepen volgde de 24ste om 7 dagen mee op kamp te gaan. Ons kampthema dit jaar was 'JoHo rond de wereld'.

Het kamp begon voor de oudste groepen gelijk met een zware activiteit: de 2- en 3-daagse! De Aspiranten hebben op 3 dagen ruim 100 kilometer afgelegd, wat een prestatie! De jongste groepen vertrokken hun eerste dag op dagtocht.

Tijdens het kamp hebben we vooral de zon veel gezien, afgewisseld met (soms) stevige buien, gelukkig hadden we een groot afdak op het plein waar we de activiteiten verder konden zetten ondanks de regen.

De kookouders voorzagen elke dag 3 heerlijke maaltijden, en 's middags een lekker 4-uurtje. De kookouders hielden ook rekening met ons kampthema, zo hebben we onder andere: chili con carne, Italiaanse spaghetti, Hollandse stoemp met worst, Turkse wraps met pita, ... gegeten!

De laatste avond hadden we zoals elk jaar ons kampvuur, met toneeltjes van alle groepen en de leiding, met als afsluiter de doop voor de nieuwe leiders!

31 juli vertrok iedereen moe maar voldaan weer richting Den Uil. We kijken stiekem al uit naar het aankomende Chirojaar, hopelijk zien we iedereen binnenkort weer terug!

WTC De Knauwers

Promo Ride en reis naar de Vogezes

De zomer van 2023 stond met de Tour de France en de wereldkampioenschappen bol van de nieuwsberichten vanuit de wielerwereld. Ook op Den Uil gebeurde het één en ander in de wielergemeenschap. Zo maakte WTC De Knauwers haar eerste kilometers in de nieuwe uitrusting en trokken zij op jaarlijkse vakantie, ditmaal naar de Franse Vogezes.

Op donderdag 1 juni was het tijd voor onze Promo Ride. We hadden met alle leden afgesproken om 18.30u. Met een gezonde dosis spanning die af te lezen was van de gezichten en zelfs een beetje te vroeg sijpelden de eersten binnen. Eén voor één waren ze benieuwd wat het wekenlang overleggen over de juiste kleuren en een goed ontwerp had opgeleverd. Vandaag zou het resultaat voor de allereerste, en zeker niet de laatste keer het daglicht zien.

Wanneer iedereen was aangekomen en het volume van het eerste gezever een beetje was afgenomen, was het tijd om iedereen te geven waar hij zo lang op gewacht had. Alle leden ontvingen een zakje met daarin hun volledige uitrusting. We stonden te popelen om op onze fiets te springen en dus hees iedereen zich in de nagelnieuwe outfit. Dit ging uiteraard gepaard met veel trots en soms het lichtjes intrekken van de buik. Na het nemen van een

aantal foto's maakten we ons op om in deze prachtige outfit een bezoek te brengen aan onze gulle sponsors.

v.l.n.r.: Jan Schuurbiens, Ties Konings, Thomas Leenaerts, Yannick Rossen, Yannick Jacobs, Joos Van Oevelen, Gaython Rossen, Tuur Van Loon, Wanne Van Oevelen, Dries Van Aert, Ruben Peeters, Raf Beyers, Jorn Wytters, Ciesse Ceusters, Stijn Jaspers, Wim Konings, Laurens Van Ginneken, Geert Beyers

Ontbreken op de foto: Beau Van Geet, Dieter Van Esbroek, Jeffrey Heymans, Jorne Rossen, Kevin

Er stond een mooie en rustige tocht gepland met tussenstops bij onze sponsors. Voor de mooie bedrijfsgebouwen van Jef Jaspers BV, Garage Frijters en NXT Gear Cycling Stores werden groepsfoto's vastgelegd voor de geschiedenisboeken. Nogmaals bedankt aan onze sponsors! Na net geen 20 km vonden we het welletjes geweest en besloten we samen iets te drinken op deze mooie doorstart in Buurtcafé De Gaffel, wat onze vierde sponsor is. De nieuwe outfit is voor ons een geweldige stap in de uitbouw van onze WTC. Als jullie ons herkennen op de wegen van Den Uil en omstreken, mogen jullie altijd een hand opsteken of goeiendag zeggen. Je zal er zeker één terug krijgen!

De laatste week van juni trokken De Knauwers naar goede gewoonte weer op vakantie. Bestemming van dit jaren waren de Boezen in Frankrijk. Geen Pyreneeën of Mount Ventoux dus deze keer, maar wel een garantie op pittige beklimmingen en dat op slechts 6 uur rijden van Den Uil. Vanuit de uitvalsbasis in La Bresse hebben we mogen genieten van maar liefst 4 mooie ritten. Op 25/6 reden we de voorlaatste etappe uit de jongste Tour de France. Bij aankomst in Le Markstein waanden we ons even Jonas Vingegaard of Tadej Pogacar, maar besloten toen toch maar om ons, met beide voeten op de grond en ons gat op de stoel, neer te planten op het dichtstbijzijnde terras, uiteraard voor een frisse cola.

Datum	Afstand	Hoogte	Beklimmingen
24/06	83 km	1701 m	Col de la Grosse Pierre, Col de la Schlucht, Hohneck , Col du Bramont
25/06	113 km	2663 m	Col de la Croix des Moinats, Col de la Grosse Piere, Col de la Schlucht, Petit Ballon, Col du Platzerasel
26/06	129 km	2805 m	Ballon de Servance, La Planche des Belles Filles, Ballon d'Alsace,
27/06	82 km	1616 m	Col d'Oderen, Grand Ballon

Moe, voldaan en vooral zonder ongelukken konden we onze jaarlijkse reis weer in schoonheid afsluiten. De frisse cola werd vervangen door een pintje of een trappist, dat hadden we verdiend!

De ronde van Essen 2023

Horendonk

Op donderdag 24 augustus was het weer zover en kwam de Ronde van Essen naar Horendonk. Naar jaarlijkse gewoonte was het een "ZIGGEZAGGE" parcours. De kleinsten kregen voor ze moesten lopen nog een verkenningsronde en dit met een speelse uitleg hoe ze de bochten moesten nemen!

Bij de allerkleinsten was er de meeste opkomst, en ze deden hun uiterste best!

De ouderen nemen dit echt al serieus en gaan ze volop voor de gele trui. Sommige jongeren die als buffer instonden voor de veiligheid van de bochten ontdekten waarschijnlijk de dag nadien dat ze blauwe plekken en stijve armen hadden, alé dat denk ik toch, want het ging er soms heftig aan toe.

Tijdens de laatste looprondes begon het te regenen, en iets later brak er een onweer los.

Het was een gezellige avond en we moeten zeker de vrijwilligers bedanken voor hun inzet tijdens deze sportieve week!!!

José Schrauwen

Inclusief

Door Nicole Vanlaerhoven

Uilenmuts

In deze koffers zit het resultaat van een actie de voorbije maanden op Horendonk. Wat ben ik trots op de dames die hieraan meewerken! Hoewel het nog niet ten einde is, en hét moment-supreme nog moet komen. Zonder hen zou deze actie niet bestaan.

Het begon met carnaval in de Gaffel. De uilenmuts die ik droeg leverde leuke reacties op. Toch riep Pipo, mijn schaduwstemmetje, dat het wel "héééél gek" was. Dat echte uilenaars mij een "wanna-be-uilenaar" zouden vinden. Ik ben tenslotte niet geboren op Den Uil. Maar voorbije jaren leerde ik dat gedachten geen feiten zijn. Ik bedankte Pipo vriendelijk en stuurde hem naar de achtergrond. Ik koos ervoor te luisteren naar de reacties van mijn omgeving.

Uit de omgeving kwam het idee om uilenmutsen te verkopen voor het bouwfonds van de Chiro. Met een pint op zeg ik al rap "ja!". Later vroeg ik me af: "hoe dan?" Kant en klaar inkopen zou onnodig duur worden voor de kopers. Haken of breien kan ik niet. Gelukkig kreeg ik namen van wat handige dames. Ik vroeg mensen, die ik niet ken, te werken aan een idee waaraan ik zelf weinig kon toevoegen. Ik leerde dat dát op Den Uil gewoon kan.

Vandaag zijn er meer dan 110 mutsen. Wat een superprestatie. Voor de geoefende breier of haker is 1 muts 8 uur werk. Totaal zo'n 1000 uur, dat is 2/3 van een voltijdse job! Ik leerde dat dát op Den Uil gewoon kan.

Dit half jaar heb ik nog méér bijgeleerd. De belangrijkste zijn dat het meeste bereikt wordt wanneer een proces niet gedirigeerd wordt. De chemie die dan ontstaat in een groep is magisch. Hoe spontaan taken herverdeeld worden wanneer iemand moet "afhaken", zodat de persoon toch op een andere manier kan meedoen. Hoe verschillen in ervaring of talent toch een gelijkwaardige plaats krijgen. Hoe iedereen uitgenodigd wordt om trots te zijn op het eigen resultaat en dat van anderen. Hoe een spontane actie leidt tot verbinding voor wie nood heeft aan contact en zingeving, terwijl dat niet een doel was. Het ontroert mij, nu de kermis nadert.

Tijdens de kermis, pakken we de koffers uit! Alle mutsen worden verkocht aan een democratische prijs, 100% van de opbrengst gaat naar het bouwfonds. Elke uilenmuts is anders, elke Uilenaar is anders. Verschil mag er zijn, het maakt Den Uil speciaal. Oprechte dank voor uw bijdrage!

Weerpraatje

Afgelopen zomer werd vaak gesproken van een natte en koude zomer. In een recente Facebookpost schreef ex-weerman Frank Deboosere het volgende: "Met een gemiddelde temperatuur van 18,9°C beleefden we de zevende warmste zomer sinds het begin van de Ukkelse waarnemingen in 1833." Al komt dit vooral door de uitzonderlijk warme juni-maand. Wat neerslag betreft viel er in de voorbije twee maanden respectievelijk 103 en 104 mm. De hevigste regenbuien vonden plaats tijdens de laatste 2 dagen van juli (41 mm). Deze hoeveelheden liggen (niet spectaculair) hoger dan het gemiddelde: 93,5 mm in juli en 85,3 mm in augustus. Juni 2023 (29 mm) ligt daarentegen wel ruim onder het gemiddelde (79,4 mm). Cijfers over Ukkel worden door de media vaak meegegeven als referentie. In Essen was het verschil tussen de neerslaghoeveelheid in juli 2023 en de gemiddelde juli-maand veel kleiner dan dat in Ukkel het geval was. Om die reden kunnen uitspraken zoals "natter dan normaal", die gebaseerd zijn op waarnemingen in Ukkel, niet altijd doorgetrokken worden naar onze streek.

WS

		Essen	Ukkel
Juni	2023	29	40,5
	gem	79,4	70,8
	verschil	-50,4	-30,3
Juli	2023	103	131,1
	gem	93,5	76,9
	verschil	9,5	54,2
Augustus	2023	104	108
	gem	85,3	86,5
	verschil	18,7	21,5

Weerspreuk

Komen de pluimen aan het riet, bedenk het is nazomer en geniet.

UW WIJNWINKEL THUIS
BESTEL ONLINE OP ONZE WEBSITE
OF PER TEL. 03 667 18 90

WIJNCLUBTORENHOF.BE

The art of Wine

Aankondigingen

Inschrijven per mail:
info@permamens.nl

Kosten:
Slechts € 65,00 per persoon
voor 8 x 2,5 uur

Overschrijven naar:
BE39733008030519
Ovv:
"MBSR sept 2023 Essen + naam"

Max. 10 deelnemers.
Betaald is ingeschreven.

MINDFULNESS

8 weken MBSR Training

Data:

07 sept 2023
14 sept
21 sept
28 sept
05 oktober
12 oktober
19 oktober
26 oktober

Tijd:

19:30-22:00

Waar:

Rijkmakerlaan 24b
2910 Essen
(Industriezone)

Kijk je wel eens in de spiegel?
Vraag je je dan af of dit alles is?
Wil je weten wat er nóg is?

Verbreed dan nu jouw uitzicht

Mindfulness Based Stress Reduction

Stress ontstaat wanneer je meer van jezelf moet leveren dan je kan geven. Kortdurend is dat niet erg, het hoort ook bij leren. Worden het gewoontepatronen, dan gaat je lichaam in overlevingsstand. Overleven kost je meer energie dan het oplevert. Je houdt dat niet vol. Het lichaam fluistert dmy lichamelijke en psychische klachten, wijst je erop dat het anders moet. Negeer je het fluisteren of ben je het jezelf niet bewust, dan gaat het lichaam vanzelf schreeuwen. Wil jij leren ervaren hoe het écht met je gaat?

"Mindfulness stimuleert een leefstijl waarin je handelt vanuit eerlijkheid voor jezelf. Je ontwikkelt inzicht in jouw gewoontepatronen en hoe je hiermee om kan gaan zonder dat stress jouw leven beheerst."

Nicole vd Kar-Vanlaerhoven, Mindfulnesstrainer

Overlijdens

*Ondanks de tranen, ondanks dood en ondanks pijn,
dit is een groet voor nu jullie er nog zijn.
Ja, ondanks tranen, ondanks dood en ondanks pijn,
dank je wel dat jullie m'n vrienden wilden zijn.*

Ik kon niet meer, kon niet meer verder.
Sorry, dat het zo is moeten gaan

Daniel "Danny" Claessens

Hij werd geboren te Essen op 23 januari 1952 en is er thuis onverwacht van ons heengegaan op 10 juli 2023.

Dankbaar om wat zij voor ons is geweest,
melden wij u het heengaan van

Maria Boden

° Essen - 5 augustus 1937
† Brasschaat - 15 juli 2023

weduwe van
Adriaan Tuur Goosen (†2023)

*Als het lichaam niet meer wil
en het leven wordt een lijden
kan men voor het sterven dankbaar zijn
omdat het komt als een bevrijden.*

Met liefde heb je voor ons geleefd en gezorgd,
nu moeten wij met veel verdriet afscheid nemen van

Jeanne Kustermans

Marcel Goossenaerts († 2010)

Zij werd geboren te Essen op 17 augustus 1939 en is er in het WZC St.-Michaël rustig ingeslapen op 30 augustus 2023.

Optreden Günther Neefs en Katy Too

Kobie nodigde op 10 augustus Katy Too (een singer-songwriter uit Achterbroek) en Günther Neefs uit voor een openlucht optreden hier op Horendonk.

Voor hun optredens kregen zij nog een lekkere maaltijd (verse frietjes en stouf vlees) aangeboden bij de "De kleine Nelen". Günther en zijn orkest waren er alvast dol op!!!

De beide optredens waren héél mooi en zorgden er ook voor dat de vele niet stil konden zitten. Toen er enkele mensen met Günther op het podium meehet een super leuk moment. De gezusters Scheepens, alias de familie Von Trapp, zongen luid mee!

bezoekers vrouwen sa-zongen was

Het Chirolein was gevuld met enthousiaste luisteraars en vrijwilligers. Kobie bedankt voor dit gezellige optreden!

José Schrauwen

Werken aan de scholen zomer 2023

Foto's genomen in de tuin van mijn ouders. Om het zaad van de zonnebloemen te beschermen trekt ons vokka een net over de bloem en plaatst hij oude kleurrijke knuffels bij de planten om de vogels af te schrikken. Hij vertelde dat hij dit jaar super grote prei heeft en dat het voor de tuin héél goed weer is!

José Schrauwen

Volgorde van de stoet ter gelegenheid van de plechtige aanstelling van Zeereerwaarde Heer H. JACOBS tot Pastoor te HORENDONK.

1. — Heraut te paard.
2. — 2 Koeriers te paard.
3. — Ruiters B. J. B.
4. — St. Vincentius, patroon der parochie.
5. — Schooljeugd.
6. — Vlaggen — wimpels.
7. — Leden van de verschillende parochiale verenigingen.
8. — "Den Uil".
9. — Wagen van Boerenbedrijf.
10. — Wagen van "Biebond".
11. — Wagen van Maalderijen.
12. — "Melkboer en Slager".
13. — Wagen "Hout en Bouw".
14. — Wagen van Kleer- en Schoenmakers.
15. — Schilders.
16. — Handboog.
17. — Wagen Voetbal.
18. — Wagen Duivenbond.

19. — Hondenclub.
20. — Wagen "Kaartslag".
21. — Raaiberg.
22. — Postwagen : 1693.
23. — Koninklijke Harmonie "Concordia".
24. — Leven van de nieuwe Herder.
 - a). Mechelen.
 - b). Scheut.
 - c). China.
 - d). Humbeck.
25. — Horendonk : "Wagen met maquette".
26. — Zangkoor.
27. — Maagdeken met vergulde sleutels.
28. — Erekoets met nieuwe Herder en erewacht.
29. — Maagdekens.
30. — Kerkraad.
31. — Gemeentebestuur.
32. — Auto's met genodigden en sympathisanten.

VOLGORDE DER PLECHTIGHEDEN :

1. — 14.30 u. : **Verwelkoming aan de grens van de parochie.**
2. — 15.00 u. : **Overhandiging van de sleutels : waarna aanstelling — lof — gelegenheidssermoen door Z. E. H. Deken Verbist.**
3. — 16.30 u. : **Receptie en feestzitting.**

Ingestuurd door José Schrauwen